

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó

brassói, fogarasi, hosszúfalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponta 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyei érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyei érdeklő közlemények Gyöngyösi István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, felére 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapestben Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Janus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Czékus István

1818—1890.

(+) Nem mint püspökről emlékezünk meg e helyen róla, kit tegnap Rozsnyón ezen végső nyughelyére kísérték, de mint hazafiról, mint emberről, ki azonállásban, melyre hivei bizalma állította, tiündöklő példája volt az erélyes, tántoríthatlan honfinak.

Emberszeretetét, szívjóságát, atyai kegyességét emelik ki azok, kik közel állottak hozzá, de jóságának, atyai szeretetének egy határa volt: ha a hazafiság kérdése jött szóba, megszünt a jóság, a kegy s csak szigorú igazságossága parancsolt.

Nem lehet szándékunk, s nem is lapunk hivatása az elhunytól terjedelmes és részletes életrajzot közölni; egyháza érdekében tett alkotásai, az eperjesi theologiai akadémia és tanítóképezde, a kerület anyagi viszonyainak felvirágoztatása főpásztori működésének egyházában örökké fennálló emlékei lesznek, mindezekkel nem lehet itt behatóbban foglalkoznunk: de a fentebbiek igazolására élete két tényét akarjuk itt olvasóink emlékezetében felidézni, a nagy-rőcsei panszláv gymnasium bezáratását s a brassómegyei evangélikus egyházaknak a szász egyházi fenhatóság alól való felszabadítását.

Köztudomású dolog, hogy az ág. ev. egyház némely tótajku községei az egyházi autonómiát panslavistikus üzelmek leplezésére használják fel; ezen törekvések melegegyháza a nagy-rőcsei ée turóc-szentmártoni gymnasium volt, mely két tanintézet közül az első a tiszai egyházkerület kebelébe tartozott.

Midőn 1871-ben az előző évben meghalt Máday Károly helyébe Czékus István választott meg püspökké, első dolga volt állásának egész súlyával ez üzelmek megszüntetését meg sürgetni s miután erélyes hangú, a kerületi gyűlés határozatai által is támogatott intéseinek nem volt eredménye, kezdeményezése folytán Szentiványi Miklós társelnöke mellett 1874. május havában Rőczen személyesen megjelent s megejtette a vizsgálatot, melynek eredményét ama javaslatában foglalta össze,

szé, melyet a kerületi gyűlés ugyanazon év július havában teljes terjedelmében magáévá tett s melynek értelmében, a nagy-rőcsei főgymnasiumtól a létezési engedély és jog megvonatott. Ezen határozat folytán ő felsége a nagy-rőcsei főgymnasiumot tényleg fel is oszlatta.

Czékus István e ténykedése által beigazolta, hogy az autonómia maga igenis ad engedő feyvert az intézők kezébe, hogy az állczégére alatt üzött hazafiatlan törekvéseket kiirtsa, csak az intézők hazafisága, erélye s szilárd akarata kell hozzá.

A brassói ev. magyar egyházmegegye megalakulásának történetét olvasóink nagy része főbb vonásaiban ismeri, de aligha lesznek sokan, kik tudnák, mily közvetlenül folyt be ez ügynek végleges megoldásába a megalakult.

Ismeretes dolog, hogy az áldott emlékezetű Molnár Viktor hosszúfalusi lelkész által megindított mozgalom, dacára a kormány részéről való pártolásnak, a szász egyházi főhatóságok csökönyösségén hajótörést szenvedett, az egész mozgalom zsákutczába került. Majdnem évente felhangzott az egyetemes gyűlésen ez egyházak kérő szava de, az egész ügy oly példátlan volt, hogy bár megoldásának szükségessége iránt az egyház legilletékesebb vezérférfiai teljesen megegyeztek, mégis mindannyian, ha tanácsuk kéretett, tartózkodó állást foglaltak el.

Egy 1885-ben e tárgyban tartott értekezleten, midőn az, a nélkül, hogy konkrét eredmény lett volna elérhető, már-már végéhez közeledett, Czékus István emelt szót, kijelentve, hogy az esetben, ha az esperesség a tiszai egyházkerülethez akarna csatlakozni, (addig mindig egy más kerülethez való csatlakozás forgott szóban), ő semmi nehézséget nem támaszt a csatlakozás iránt, ő nem retten vissza az ezen tényből esetleg ellene irányuló vádaktól s káros következményektől, s ha kell, állása kockáztatása árán is keresztül viszi a csatlakozás végleges érvényesítését az illetékes intézők részéről.

S Czékus István e határozott fellépése tette

csak lehetővé a brassói ev. esperesség létesülését.

1888-ban látogatta meg legifjabb egyházmegegyét, s kik e látogatásban kísérői voltak, azok előtt örökké emlékezetes marad, az akkor már hetven éves agastyánnak fáradhatlan buzgósága s kitartása, melyet a közel három hétig tartott egyházlátogatás alkalmával kifejtett, hogy új egyházai anyagi s szellemi állapotával lehetőleg alaposan s behatóan megismerkedjék.

S a múlt nyáron ismét fölkereste Brassót az itt megtartott kerületi gyűlés alkalmával, s erős szervezete előre haladott kora dacára remélnünk engedte, hogy még számos évig fog egyháza s hazája javára áldásosan működhetheti. A sors másként határozott, a hazánkat végig futott járvány egyik áldozatául őt is kiszmelte.

A lutheránusok vas püspökének neveztek az elköltöztet s megérdemelte a jelzót, mert a vallásos munka s a szilárdság embere volt. Kívánjuk, hogy a tiszai egyházkerület Máday és Czékushoz méltó utódot emeljen a megüresedett püspöki székre, ki legyen hozzájuk hasonló minden jónban, de első sorban a tántoríthatlan, megalkuvást nem ismerő hazafiságban.

A „Nemzet“ február 8-iki számában olvassuk a következő nagyfontosságú hírt:

Baross Gábor kereskedelemügyi miniszter ma törvényjavaslatot terjesztett a ház elé a hazai iparnak állami kedvezményekben való részesítéséről. A törvényjavaslat eredménye annak a bank alapítási célzatnak, melynek célja minden alapítási nyeresékedés feltétlen kizárása mellett előmozdítani új ipartepek létesítését és a létezők megnagyobbitását mindenütt, hol erre az előfeltételek megvannak.

Számos vidéken meg van az iparfejlődés embriója, meg van az anyag, meg van a munkaerő, sőt van akárhány oly iparos is, ki minden személyi lélekkel rendelkezik arra, hogy nagy ipartepeket vezessen, s csak a tőke hiánya miatt kénytelen telepét egészen kezdetleges szűk keretbe szorítani.

Ezért lesz üdvös a törvényjavaslatnak törvényerőre emelkedése után létesítendő kereskedelmi és iparbank. De üdvös lesz azért is, mert kétségtelen

A „BRASSÓ“ TARCZÁJA.

José csinos nőtestvére.

Burnett Hodgson Frances elbeszélése.

A „Brassó“ számára átdolgozta dr. Boros Gábor. (Folytatás.)

A kellemes, megnyerő alak alig maradt egyetlen pillanatig nyugodt és mozdulatlan, ugrott, szökelt; fénylő köpenye lebegett, csalogatott, a keskeny kard meg-megcsillant a napfényben — a matador a veszélylyel s a halállal játszott, diadalmas gyorsasággal és kellemmel körülte ki mindkettőt; csodálattos volt nézni s a nézőket az öröm és elragadtatás kitörő nyilatkozataira lelkesítette. Még az öreg Jovitában is tüzet lobbantott, rég elmúlt ifjúságának újra-éledését. José és Manuelo helyeslő kiáltása összevegyült a többiekével. Pepita ismételtén érezte szíve hangos, gyors dobogását.

S mikor aztán vége volt, mily remek ugrással adta meg a hős az állatnak a kegyelem-döfést. Nem volt szükség másodikra — a bika megingott, megborzadt, térdére hullt s elterült a földön. Sebastiano úgy állott ott magasra emelkedve ismét, mint egy ragyogó, gondtalan, diadalmas alak s a lég ázrugott a nézők tetszésének sikeitő zajától.

„Ime láthatta!“ — kiáltá Manuelo Pepitához; „láttá-e most Sebastianot?“

„Igen,“ válaszolt Pepita lélegzete-fogyottan, — „láttam.“

„Lám,“ — szólt egyszerre Manuelo a legnagyobb foku izgatottság hangján — Sebastiano erre fordul, ide tekint, kegyedre néz.“

Valóban úgy volt. Valami erre irányozta figyelmét, ép a hol ők ültek, — egy kiáltás — ki tudja, mi? talán valami titkos, delejes hatás.

Sebastiano oda fordítá fejét gyors mozdulat kíséretében, szemei rátaláltak és rátapadtak arra a sugárzó arcra, a mely mint a virágok királynője ragyogott ki egyszerűbb s kevésbbé elragadó társnői közül.

„Rád nézett, Pepita,“ — mondá José.

„Rád és Jovitára néz“ — válaszolt Pepita s nevetve fordítá el arcukat.

De nem elég korán, hogy Sebastiano világosan észre nem vehette volna. Ez volt végzete. Igen, ezt érezte a matador legott. Sokszor szerették, izgalmas, romantikus kalandokat élt át, de mindig ő volt az, a ki elfogadta, a mit mások nyujtottak, mindig Sebastiano volt, mindig imádottnak maradt.

És most ott állt, mereven bámulta a kicsiny s a

legyező által csak félig elrejtett fejcskét; egy percze elfeledte, hol van, nem vette észre, hogy a sokaság még egyre zugja izgatottságának, tetszésének nyilatkozatait.

Pepita s a többiek, köztük Manuelo, ezt a disznapot még egy további ünnepséggel fejezték be. — Együtt étkeztek egy kis kávéházban s még egyszer átérték a bikaviadalt, az őket körülvevő emberek előadásában.

Közelükben egy asztalnál három bikauszító ült s evésük közben oly hangosan beszélgettek, hogy bárki meghallhatta. És kizárólag Sebastianoról beszélgettek, bátor tetteiről drámai históriákat adtak elő; elmesélték egymás közt, hogy mi mindent tett, hogy Madrid még nem látott olyan matadort, a ki fölülmulná őt vagy csak meg is közelítné. Nos aztán hódításai. Kétségtelen tény, hogy előkelő, szép hölgyek küldtek neki bizonyosságot szerelmes levelek alakjában. Meghiit barátja, Gonsalvo, sokat tudna ezekről beszélni, ha akarna; Sebastiano sok fényes diadalt ült. Egyszer nagy veszedelemben forgott, mert a hölgy, a ki megszerette s meg akarta nyerni, oly magas rangú volt, hogy hozzá tartozói inkább a törben ke-restek menedéket, hogysem asszonyuk öröngését tovább is tőrjék.

hogy a külföldi tőkénél mind nagyobb kedv mutatkozik magyar vállalatok fölkeresésére.

Csatorna kell, mely e tőkét az alkalmas telepekre elvezesse.

Külföld.

Még mindig a német császár febr. 4-én kiadott két cabinet-rendelete foglalkoztatja leginkább a külföldi lapokat. Hogy a német császár a munkások sorsának javítására célzó törekvések azon akadályait, melyek az internationalis conferentiából származnak, internationalis conferentia által akarja megvizsgáltatni, illetőleg orvosoltatni, abban mindenütt olyan kezdeményezést látnak, mely nagysága és nemessége által egyaránt imponál. De a tisztelet és csodálat, melyet kelt a tetterős ifjú császár kezdeményezése, nem hallgattatja el azon komoly kételyt, hogy a munkáskérdés bármily széles alapu nemzetközi tárgyalás alapján egyáltalában megoldható-e és ha igen, vajjon most várható-e ez már, mikor még erre nézve semmi komolyabb előmunkálat nem történt. A francziák általában irtóznak a gondolatától, hogy Németországgal közösen működjenek, az angolok pedig a munkaidő s a nők és gyermekek munkaképességének törvény útján való szabályozásában az egyéni szabadság oly erős korlátozását látják, hogy a várt előnyök szerintők nem nyújtanak elég kárpótlást. Mások meg főleg azt tartanak bajnak, ha a gyári munka mindenütt valóságos jóléti bizottságok felügyelete alatt folya, mely bizottságokban a munkásoknak is volna képviselőjük. A conservativ németek leginkább attól félnek, hogy a császár terveinek megvalósítása a német ipart oly mértékben meg fogja drágítani, hogy elveszti versenyképességét a világpiacra s végre oda vezet, hogy a gyárost is, a munkást is megfosztja kenyéréből.

Ugy látszik, az ősz kancellárt is hasonló kétség bántja s hogy közte s fiatal ura között bizonyos feszültség támadt. Mindjárt kezdetben feltűnt, hogy a nagy horderejű két rendelet Bismarck ellenjegyzése nélkül jelent meg. Még feltűnőbb, hogy a „Nord-deutsche Allgemeine Zeitung“, mely Bismarck véleményét szokta tolmácsolni, eddig egy szót sem szolt e valószínűleg világtörténeti rendeletről, s hogy a többi hivatalos és félhivatalos lap is inkább csak a nagyszerű kezdeményezés majdnem legyőzhetetlen nehézségeit emeli ki.

A Sophiából érkezett legújabb hírek kétségtelessé teszik, hogy az egykor csak hősiségéről híres Panizza őrnagy s fogoly-társa Kalupkow borkereskedő s Matheejew sophiai ügyvéd valóban komoly összeesküvést forraltak Ferdinánd herceg és kormányára ellen. Már meg is rendelték volt a különvonalat, melylyel a herceget el akarták távolítani az országból, míg Stambulow és Mutkorow minisztereknek meg kellett volna halniok. — Mint az elköszött irások tanúsítják, ezen összeesküvésen is nagy szerepet játszott az orosz rubel. Matheejew egy panszláv orosz társaságtól kapta a megbízást, hogy Ferdinándot távolítsa el Bulgáriából. E célra az illető társaság 600,000 frankot bocsátott Matheejew rendelkezésére. Kalupkow, kinek szintén nagy szerepe volt az összeesküvésben, orosz ember. Pár évet mint tiszt a bolgár hadseregben töltött; majd borkereskedésre s szőlőművelésre adta magát, mi mellett azonban bőven maradt ideje politikai cselszövésre is.

Hiteles bécsi hírek szerint, mint előre is látható volt, Taaffe gróf csakugyan szabadelvűekkel készül kormányát kiegészíteni, egyelőre a clericalisok kárával. Falkenhayn gr. földművelési miniszter már a legközelebbi napokban fogja helyét Thun Oswald grófnak átadni, ki Auersperg K. hg. betegeskedése óta a szabadelvű német-cseh főurak vezére volt.

Párisból a legérdekesebb, ha talán politikailag nem is valami nagy jelentőségű hír az, mely az ifjú orleansi herceget elfogatását jelenti. Az ifjú herceget, ki csak a minap érte el nagykorúságát, megjelent Párisban, hogy hadkötelezettségének alapján követelje a franczia hadseregbe való felvételét; mire a kormány febr. 8-án elfogatta. A baloldali képviselők jó része is azt találja, hogy a kormány legokosabban tette volna, ha azonnal valami salonkocsiban átszállította volna a határon; a kormány azonban átadta az ifjút a törvényszéknek, minek folytán 1—5 évre terjedő börtön vár rá.

Román lapszemle.

Kibeszelte magát a „Gazeta“ a kisdédóvódák ellen több számon át terjedelmes vezércikkekben. Mi annak a sok beszédnek a veleje? Az, hogy nem kell kisdédóvoda, mert azzal megmagyarosítjuk a natiot, már pedig ő meg akar maradni tősgyökeres román. Nem ő követ el halálos bűnt, midőn az óvódák ellen izgat, hanem az lett volna halálos bűn, ha nem emelte volna fel szavát gróf Csáky javaslata ellen. Meggyőződünk cikkeiből, hogy vannak a világhosszgról kár beszélni. Még az aradi „Biserica si scola“ című felekezeti lapot is segítségül hívta, melyben bölcsen megvan fejtve, hogy a gyermeknek 6 éves koráig legtermészetesebb nevelője az édes anya. Hanem ez a lap elég eszélyes nem izgatni a magyar nyelv ellen, mint a „Gazeta“ teszi Brassóban. Kiteszik azonban az aradi lap sorai közül is, hogy voltaképen ott is a magyar nyelvtől féltik a 3—6 éves román gyermekeket. Egy szót sem vesztegetünk többet a tulzó nemzetiségi lapokra az óvódák ügyében, csakis a „Gaz.“ vasárnapi cikkének utolsó sorait közöljük a jelen és utókor számára.

„Örködjünk tehát, nagyok és kicsinyek sorakozunk, mert a román nyelv és nemzetiség ellenségei — dusmanii limbei si nationalitatii române — döntő ütköztetpre készülnek s készen kell lennünk mindnyájunknak, hogy mindnyájan férfiasan és bátorsággal fogadjuk, mint a kik igaz és szent ügyért harcolnak.“ Tehát Brassóban, a hol 6 s a megyében pedig összesen 24, részint állandó, részint nyári óvoda van, a „Gazeta“ szent és igaz ügynek nevezi a magyarokkal! Ezzel végeztünk a „Gazeta“-val az óvódák ügyében. „Geografia noua“ új földrajzra hívja fel ugyan csak a „Gaz.“ olvasói figyelmét, melyet a Naszód-Beszterce vármegyei derék tanító-egylet 200 frkkal jutalmazott s a szerzők B. Bánffy Dezső főispánnak ajánlottak. Világos, hogy nem jó az a földrajz, melyet a magyar tanító-testület jutalmaz és magyar tanítók irnak. Miért nem jó? Mert azt írja, azt tanítja, hogy nemzetiség több van hazánkban, de politikai nemzet csak egy, t. i. a magyar nemzet. Magyar haza is csak egy van s nincs három, mint azt a „Gazeta“ tanítja. Hát ez elég szomorító rá nézve, de mi üdvözljük azt a derék tanító-egyletet, melynek tagjai a naszódai alaphól fentartott községi

iskolák tanítói is. Volt idő, nem is nagyon régen, midőn a „Gaz.“ három országán kívül még volt kettő pl. Crisiana és Marmatia. Ezek már beolvadtak Ungariába. Lassan lassan megérjük, hogy Ardelu és Banatu is így fognak járni, már t. i. a „Gazeta“-ban, mert a hamis tudománynak jövője nincs.

Czenkalji.

Kis-küküllőmegyei krónika.

— Közigazgatási bizottság. —

A közigazgatási bizottság rendes havi ülését — gróf Bethlen Gábor főispán betegsége miatt nem jelenhetvén meg — Hilibi Gál Domokos alispán elnöklété alatt február 5-én tartotta meg Dicső-Szent-Mártonban.

Elnöklő alispán a gyűlés megnyitása után bejelenti, hogy főispán ur az üresedésben volt megyei főorvosi állásra dr. Bodor Zsigmond, kolozsvári egyetemi tanársegédet nevezte ki, ki is e hó 4-én jelentkezvén, az esküt letette s működését megkezdette. egyszersmind bejelenti, hogy Fekete György főjegyző, Horváth László, kir. tanfelügyelő, gróf Haller Jenő, P. Horváth Gábor, Szilvássy Sándor, id. Pataki L. és Rédiger Árpád az ülésen betegségük miatt nem jelenhettek meg.

Továbbá jelenti, hogy a beadványi jegyzőkönyv szerint beérkezett 1196 drb ügyirat, mely csekély kivétellel elintézését nyert.

Nagyobb mérvű áthágás Szép-Nádas és Leppend községekben fordult elő, és pedig: Szép-Nádas községben január hó 6-án Csurár Samu, ennek felesége Csurár Kati, Csurár Jankó, ifj. Csurár Vaszi, Csurár Juczi, Csurár Ruffi, Balázs Tódor, Balázs Vaszi és Balázs Máté nevű szép-nádasi cigányok Csurár Samu lakásán pálinkázás közben összeverekedtek ugyanarra, hogy Csurár Ruffi egy a füle tövére kapott fejszefok-ütés következtében, még az nap elhalt; Balázs Tódor, Balázs Vaszi és Balázs Máté pedig a fejükre és mellükre kapott súlyos ütések következtében betegen fekszenek. Tettesek a segesvári kir. járásbírósnak átadattak.

Leppend községben Adelsberg János gácsországi születésű, de leppendi lakos saját házában az ablakon keresztül agyonlővetett. A helybeli járásbírósa a vizsgálatot megindította és mint gyanúsítottak Holom Vestasia, kivel a meggyilkolt vadházasságban élt, továbbá leppendi Holom János és Szamosán János le lettek tartóztatva.

A vagyonbiztonság a rendes állapotnak megfelelő volt. Az állategészségügyet illetőleg az alispán jelenti, hogy a ragályos száj- és körömfájás a már bejelentett községeken kívül még fellépett: Keszler, O.-Bükkös, Magyar-Péterfalva, Szász-Völgy, Pánád és Spim községekben.

Teljesen megszűnt ezen járvány s az előirt fertőtlenítés után a zárlat alól feloldattak: V.-Udvarhely, Domáld, Hundorf, Nagy-Ekemező, Pocsfalva, Héberfája, Bernád, Felső-Kápolna, Bonyha, Laczkod, Kerelő, Szőkefalva, Csüdötélke, Királyfalva, Sz.-Nádas, Czikmántor, Ugra, Kerelő-Szent-Pál, Küküllővár, Hosszuaszó, Szancsal, Darlacz és M.-Péterfalva községek.

Ezzel kapcsolatosan jelenti alispán, hogy a mult havi ülésből tett felterjesztése alapján a bizottságnak a földművelési miniszter megengedte, hogy azon eset-

„Pedig teljes joggal mondják, hogy Sebastiano nem érzett szerelmet iránta,“ — veté ellen az egyik. „Szerföltött futnak is utána az asszonyok.“

„Hanem volt ma ott egy“, — kezdé a másik. „Hallottam Alphonsotól, — egyre csak azt nézte; már hogy Sebastiano, azt akarta, hogy —“.

E pillanatban megfordult az illető, úgy hogy Pepitával egészen szembe került. Addigélé elfődte előle a lányt az öreg Jovita. Félbeszakítá beszédét, kezében tartva poharát, a nélkül, hogy kiüritné s mereven bámult Pepitára. A következő pillanatban oda hajolt társaihoz s egészen halkan sugott nekik valamit, a mire valamennyien megfordultak s Pepitára néztek. Alphonso mutatta volt meg neki a lányt, a mikor a Plaza del Tororól eltávozott s most azonnal fölismerte.

„Ni, oda tul van a kicsike,“ — sugta társának, — ott mögöttetek. Sebastiano kérdezte tőlem, ha vajjon ismeri-e, látta-e már valamelyikünk, nem tudjuk-e nevét.“

Pepita ezt nem hallotta. Pedig érdekelhetne volna. Mert hogy Sebastiano érdeklődést mutatott egy hajadon iránt, sőt még tovább ment, neve után tudakozódott: oly annyira új és hallatlan eset volt, hogy méltán képezte a közbeszéd tárgya. Méltán for-

dult a közfigyelem az épen ott lévő hajadonra. S az, hogy a lány nem valami előkelő hölgy, hanem csupán egy egyszerű, csinos, ismeretlen lányka rózsával hajában, még érdekesebbé tette a dolgot.

Mikor Pepita azon az estén kifáradva s boldogan elaludt, már azon az uton volt, hogy egykor hires legyen.

Sebastiano, a kit minden honfitársa imádott, a ki számos kalandja ellenére sem kereste a nőket, neve után tudakozódott, igyekezett végére járni s végre megtudta azoktól, a kik abban a ritka szerencsében részesültek, hogy beszélhettek vele, azt az elterjedt nevet: „José csinos nőtestvére.“

Körülbelül egy héttel utóbb egy este hazatért José s magával vitte Manuelot is. Manuelo gyakran volt vele, — Josének most már sok barátja volt, a kikkel szőtt ismeretsége lassanként kiterjedt Pepitára is. Manuelo azonban gyakrabban mutatkozott, mint a többiek; bátor, de csökönyösen állandó látogató volt s Pepita közömbössége, melylyel a lány az ő jelenlétében néha alább hagyott, egészen megzavarta fejét.

Az említett estén elhagyta szokott nyugalma őt is, meg José is. Látták Sebastianot, beszéltek vele,

a vitéz barátainak, csodálóinak nagy körében együtt ivott bort velők,

„A korecsma előtt elhaladva, megláttuk őt,“ — beszélt Manuelo, — mi is bementünk, hogy lássuk s szavait halljuk. Egyik chulo, a ki mellette állt, hirtelen sugott valamit neki, ő ránc nézett, mintha ismerne, aztán hozzánk jött a chulo, beszédbe elegyedett Joséval, majd átjött Sebastiano is és szintén Joséval beszélgetett. Az a chulo egyike volt ama háromnak, a kik a bikaviadalra következő estén mellettünk ültek volt. Hajdan, gyermekkorában, Sebastiano is ahhoz a faluhoz élt közel, a honnan ti származtatok, ismerte Alessandro atyát s még másokat is; örült, hogy José láthatta s vele amazokról beszélhetett, úgy tetszett, mintha legott barátságot kötöttek volna Joséval.

„Igen jó szíve van“, — vágott közbe José, „ezt mindenki dicséri benne. Mindenre emlékezik, még az öreg Felissére is, a ki száz éves volt s az öregségtől egészen meggörnyedt. Kérdezte, ha él-e még. Különös, hogy egykor oly közel élt hozzánk s szegény elzúllott ifju volt. Nem oly büszke, hogy erre nem emlékeznék. Jó támasza, segítője volna akárkinek nyomorúságában, pedig hát ő nagyon gazdag, az egész világon híres.“

(Folytatása következik.)

ben, ha az állami állatorvos elfoglaltsága miatt a felülvizsgálat megejtésére a kellő időben meg nem jelenhetnek, ezen felülvizsgálatot a törvényhatósági állatorvos is eszközölheti.

Kedves István, pénzügyigazgató helyettes jelentéséből kitűnik, hogy az 1890—92. évekre szóló adó-kivetési munkálatok megindításán, az eddig kivetendő adónemek közül a föld-, ház- és I., II. osztályu kereseti adóra nézve a kivetési munkálat befejeztetett. Egyenes adóban befolyt a múlt hóban ez évről 14165 frt 15 kr, hadmentességi díjban 663 frt 93 kr. Január havában házadó-mentesség és fizetési halasztás nem engedélyeztetett. Az italmérési jövedék biztosítása pedig megyeszerzte befejeztetett.

A mi az italmérési jogokért adandó kártalanítást illeti, jelenti, hogy az egyezkedési tárgyalások most már, miután a pénzügyminiszterium Ludwigh Ferencz nagy-szebeni pénzügyigazgató-helyettest kiegészítőül beosztotta, mielőbb befejezésükhöz fognak jutni.

Bágya Ödön árvaszéki elnök jelenti, hogy január hóban beérkezett 417 drb beadvány, hátralékban volt a múlt évről 98, összesen 515 drb, melyből elintéztetett 242 és így ájtott február hóra 273 drb. Oka a hátralékok nagy számának a két árvaszéki ülnök huzamosabb ideig tartó betegsége.

Mikes Gyula, kir. mérnök jelenti, hogy az államut radnóthi utmesterségi szakaszán a kereskedelmi miniszterium által még a múlt évben engedélyezett munkálatok, u. m. a 229—230. klm. közti megrongált partvédmű helyreállítása és a 230—332. klm. közt egy új Maros-partvédmű építése, a mely Nagy Imre fülei lakos vállalkozónak lett kiadva, január hó 28-án foganatba vétetett. A törvényhatósági utakon a munkák szünetelnek.

Theil István kir. ügyész jelenti, hogy az erzsébetvárosi törvényszék területén január hó folyamán 52 bűnvizsgálat vált függővé. Fontosabb bűnesetekhez tartozó ezen közig. bizottság területén nem fordult elő. A kir. törvényszéki fogházban 70 elítelt és egy vizsgálati fogoly volt letartóztatva.

A folyó ügyek közül a következőket említjük fel: A hosszuaszói gyógyszerészár Dávid György sepsiszentgyörgyi gyógyszerésznek adományoztatott.

Bethlen-Szentmiklós községében állami elemi iskola felállítására most már másodízben kérelmeztek a kultusminiszteriumnál. A dicső-szentmártoni kisdédvő-intézet részére a közig. bizottság fölterjesztésére 150 forint segély engedélyeztetett a Röck-alapból a vall. és közokt. miniszterium által.

Az ülés fél 1 órakor véget ért.

S z i n h á z.

„Örök törvény.”

Szinmű 3 felvonásban. Írta Csiky Gergely. Első előadása a nemzeti színházban 1890 febr. 7-én.

Örök törvény, hogy a gyermeket nem szabad elválasztani anyjától: ez alapgondolata Csiky legújabb darabjának. A thema nem épen új, egyebek közt Sardou Odette-je is ezen épül fel, de Csiky új fordulatot ad neki az által, hogy egyszersmind a Darwinismus ellen küzd darabjában; ugyancsak egy helyen, a második felvonásban, de elég határozottan: hamis következtetés, hogy a ledér asszony leányát azért kell tőle elválasztani, mert anyjára üt úgy is, és a vele való érintkezés benne rejlő rossz hajlamait csak növeli.

Ezen alapeszmét dolgozza fel Csiky „Örök törvény”-ében, teljes birtokában a szinpad technikanak, a hathatós, szívet rázó jeleneteknek; de nem mindenütt látjuk a cselekvés egymásutánját logikailag okadatulva.

Orláthy György törvényszéki elnök fiatal korában elvett szerelemből egy színésznőt, de nem hosszú boldogság kísérte frigyüket, mert alig egy pár évi együttlét után felesége, a ki nem tud férje szüleiével és azoknak előtte szokatlan modorával megbárátkozni, ott hagyja Orláthyt és tovább folytatja kóbor életét. Orláthynak maradt tőle egy lánya, Sylvia. Nemsokára újra nősül és második feleségével és Sylviával elhiteti, hogy az első már meghalt. Sylviát igen szigorúan tartja, soha jó arcot nem mutat neki, de nem szívtelenségből, hanem csupa jó akarat parancsolja rá a szigorú bánásmódot, mert attól fél, hogy felébrednek benne anyja rossz hajlamai.

Sylviát egy gazdag földbirtokoshoz akarja kényszeríteni, de leánya Rozgay Endrét szereti, a kinek Orláthy második házasságából származott leányát, Juditot szánta. E terve mellett megmarad a törvényszéki elnök kérelmetlenül. Egy hatásos jelenet, melyben Sylvia szemére hányja apjának eddigi rideg

magaviseletét és a hol „Sylvia könyei között elolvad Orláthy egész nevelészetű rendszere” és karjai közé szorítja leányát, befejezi a második felvonást.

A holtnak mondott első feleség eközben folytatván vándorutját, Amerikába is eljut és ott egy gazdag amerikai feleségévé lesz. Férjével együtt leánya keresésére indulnak és épen e válságos időben érkeznek Orláthy házához. Ez megtiltja első nejének, hogy leányát keblére ölelhesse, csak mint idegennek szabad vele egy pár szót váltania. Ez a párbeszéd rendkívüli határu; de gyenge oldala a darabnak, jóformán érthetetlen, hogy Orláthy egész családja csak a harmadik felvonás vége felé kezd sejtetni, hogy ez az idegen asszony, ki feltűnően minden ok nélkül betolakodik a családba, tulajdonképen Sylvia anyja.

A harmadik felvonásban Sylvia, a kit boldoggá tesz apja megváltozott magaviselete, csupa hálából elhatározza, hogy Alberti Vilmoshoz, a gazdag földbirtokoshoz megy férjhez és lemondó levelet küld Rozgaynak. E levélről véletlenül tudomást szerez Orláthy és felvilágosítja Albertit is. Ez kérdőre vonván aráját, megtudja az igazat, hogy t. i. Sylvia nem őt, hanem Rozgait szereti és felindulásában sértő szavakat használ Sylvia anyjáról; ekkor kitör Sylvia haragja és szakít Albertivel. Sylvia elhagyja apja házat. Alberti megverekezik Rozgayval és a végén Orláthy meghajolva az örök törvény előtt, megengedi, hogy Sylvia megismerje anyját és férjhez mehessen Rozgayhoz.

Ez röviden a darab tartalma, mely tele van hatásos jelenetekkel, így a már említett jelenet Sylvia és apja között, továbbá azon jelenet, mikor Sylvia anyja, kit leánya még nem ismer, Albertivel beszélve lelkére köti, hogy aráját szeresse, becsülje stb.

Egy néhány tipikus mellékalak is jól van rajzolva: Szentgróthy elszegényedett gentry és régi barátja a családnak, az ellenállhatatlan dandy: Mányi Gusztáv és a mindig praktikus amerikai, Marcell Samu.

A zsufozásig telt ház a darabot frenetikus tapsokkal fogadta és a szerzőt, valamint a szereplőket többszörösen kihívta minden felvonás végén. A szereposztás jó volt: Orláthy Szacsavay, első nejét Helvey Laura, Sylviát Csillag Teréz, Rozgayt Mihályfi, Albertit Gyenes játszotta és törekvésük nagyban emelte a sikert. A mellékalakok is jókézben voltak: Orláthy 2-ik nejét Lendvayné, Judithot Nagy Ibolyka, Szentgróthy Gabányi, Marcellt Vizvári, Mányit Náday játszotta remekül.

Az egész darabnak hatásos jeleneteivel és könnyed, francia modorával még sok reprisere van kilátása.

XXI.

Irodalom.

A „Képes Családi Lapok” 3-ik száma a következő változatos tartalommal megjelent: „Kassári Dániel” regény folytatása Jókaitól, Dalok Hargitai Lajostól, „Indián jellemvonások” írta Washington Jrwing, fordította Ács Zsigmond, „Köd és csillagok” elbeszélés vége Lauka Gusztávtól. „Vihar a révben” elbeszélés folytatása Prém Józseftől, „A mi keringőnk” költemény Katyi Istvántól. „Mikor betegek vagyunk” komoly csevegés K. Beniczky Irmától, „Ötvenéves szerelem” falusi történet Kondor Lajostól; Mindenféle: „A hét tükre” Mefisztóttól, Képeinkhez, Irodalom, Hymen. A regénymelléklet Beniczky Bajza Lenke „Az élet viharában” cz. regényének folytatását tartalmazza.

„Szegedi szakácskönyv” írta Rézi néni. E könyv már ötödik kiadásában hagyta el a sajtót, a mi kétségtelen bizonyítéka közkeletességének. Elején konyha-naptár van, mely háziasszonyainknak az év 365 napjának mindegyikén megfejtja a fontos kérdést, hogy „Mit főzzünk ma?”, a végén pedig a szerzőnő közli ama szegedi urhölgyek hosszú lajstromát, a kiknek lakodalmán ő gondoskodott konyháról, asztalról. E lajstromból többek közt azt látjuk, hogy a király Szegeden időzésénél az udvari konyhában is közreműködött. A könyv ára csinos kötésben 2 frt. Kapható Benkő Gyula kiadónál Budapesten.

N A P I H I R E K.

Községi ülés. A helybeli prot. jót. nőegylet vasárnap tartotta minden tekintetben érdekes közgyűlést, melyről bővebb részleteket lapunk jövő számában fogunk közölni.

Rendőri hír. Schadt Keresztély ácslegény, ki f. hó 7-én este a cukorgyárba lopódzott és onnan egy süveg cukrot ellopotott volt, tegnap megbüntetés végett a kir. törvényszéknek adatott át.

E. M. K. E. estély. Márczius 12-én az E. M. K. E. kolozsvári nőválasztmánya a Redoutuban nagy

estélyt rendez az Emke. javára. A rendezőség éien gróf Bély Ferenczné áll, ki már meg is kezdte ez irányban működését. A műsor változatos és rendkívül érdekes lesz. Kiváló írók és művészek ígérték meg közreműködésüket.

Lónyay Béla gróf, Lónyay Menyhért grófnak, Magyarország egykori pénzügyminiszterének legidősebb fia, f. hó 7-én erdélyi birtokán Farhadinban (Hunyadmegye) 44 éves korában néhány napi szenvedés után meghalt.

Pecci József bibornok, XIII. Leo pápa testvérbátyja, szombaton délután 3 órakor meghalt. Az összes római egyházakban imát mondtak érte.

Gyermek-bál. Fiedler táncztanító f. hó 8-án az „Európa” termében gyormekbált rendezett, melyen az összesereglett szülőknek és rokonoknak bemutatta, hogy gyermekeik mennyire haladtak a táncz művészetében. A bál eredményével egyaránt meg lehetnek elégedve a szülők, mert gyermekeik igen jól megtanultak tánczolni; de a növendékek is, mert ők igen jókedvűen mulattak; és végre meg lehet elégedve Fiedler ur, mert fáradozásait siker koronázta — a terem az utolsó helyig megtelt közönséggel. A bemutatott tánczok közül legjobban tetszett egy spanyol és egy magyar solo, melyet két kis leány nagy bravúrral lejtett. Tizenegy órakor a felnőttek is megkezdtek a tánczot.

Az erdélyi irodalmi társaság f. hó 7-én fényes estélyt tartott a kolozsvári Redoute nagy termében, mely ez alkalommal az utolsó helyig megtelt a legelőkelőbb közönséggel. A felolvasók — név szerint Szemere Attila, Szász Gerő, Petelei István, Jakab Ödön, Rákosi Viktor és Bartók Lajos kivétel nélkül munkáik legjobbját nyújtották az elismeréssel és tapsal egyáltalán nem fukarkodó közönségnek. A műsor utolsó számát egy kedves kis színi előadás képezte. Jókainak egyik gyönyörű novelláját: „Melyik a kilencz közül” sceniozta ez estélyre E. Kovács Gyula. — Közreműködött Szentgyörgyi István és kilencz gyermek. A közönség nem győzött eleget tapsolni a nagy és kis művészeknek. A program befejezése után kihordták a teremből a székeket és a felolvasó estély hallgatósága egyszerre fényes báli közönséggé változott át. Pongrácz Lajos zenéje mellett megkezdődött a táncz, mely csak reggel felé ért véget.

Tűz. F. hó 5-én korán reggel Türkösön Reichenberg Adolf vegyes kereskedéséből kellemetlen petroleum-szaggal vegyült füst tödült ki, mely a szomszédokat nyugalmukból felzavarta. Ezek — mivel az említett kereskedő nem volt otthon — az előljáróság közbejöttével a bolt ajtaját feltörték, mire valószínűs lángoszlop ömlött előjük. A tüzet sikerült lokalizálni, mely alkalommal azonban kitűnt, hogy az szántszándékosan lett előidézve. Ugyanis az állványon lévő ruhaneműek között apró gyaluforgácsok, gyufák s petroleummal leöntött zsindey-darabok találtak a tűz csak azért nem fejlődhetett ki teljes mértékben, mert a bolthelyiség elzárása által nem volt abban kellő légáramlat. Ennek folytán a boltban lévő tárgyak nem égtek el, hanem csak erősen megfüstölődtek. A boltban lévő tárgyak 4000 frtig biztosítva voltak. Az eltűnt kereskedő ellen a bíróság a nyomozást megindította.

Kollégiumi estély. Sepsiszentgyörgyön a „Székely Mikó-kollégium” tanári kara szegénysorsu tanulóit segélyező alap létesítésére február 15-én a városház dísztermében estélyt rendez. A műsora ez: 1. Nyitány a zenekar által. 2. Felolvas a segélyező alapról Domján István. 3. „Magyar ábrándok.” Szerzette és zenekísérettel előadja Kelemen Lajosné. 4. Monolog. Előadja Vég Endre tanár. 5. Ének. Előadja a kollégiumi énekkar Zayzon Farkas vezetése alatt. 6. Tilinkó-solo Remenyik Kálmán által. Táncz.

Ravaillac töre. Berlinből jelentik: Néhány nappal ezelőtt egy berlini antiquarius megvett egy vidéki paraszttól egy kivájt botot, a melyben egy tört és egy dohányszelenczét talált. A szelenczében egy az idők folyamán egészen megsárgult papírszelet volt, a melyen a következő szók olvashatók. „E törrel ölte meg Ravaillac IV. Henriket 1660. május 31-kén. „Alólirott 1815-ben lopta el e tört a párisi Palais de Justice-ből.”

Cholera Perzsában. A Tifisből Pétervárra érkező egészségügyi jelentések nagyon aggasztók. Az utolsó két hónapban állítólag Horosanban 3800 ember esett a cholera áldozatául. Meschedben a naponkénti halálesetek száma 80 és 100 között ingadozik. Perzsia határtartományaiiban oly nagy a hiány orvosokban, hogy a betegek nagy része teljesen orvosi gyógykezelés nélkül marad. Félt, hogy a tavasz beálltával ezen állapotok még rosszabbra fordulnak. Dondukoff-Korsakoff herczeg, a Kaukasus főgouver-

neurje, ezen fenyegető veszély elhárítása céljából azon ajánlatot tette, hogy az orosz-perzsa határon jól berendezett quarantine-állomások szerveztessenek. A mint hírlik, az orosz kormány ezen ajánlatot elfogadta és a megfelelő intézkedéseket mihamarabb meg fogja tenni.

T a n ü g y.

M e g h i v ó.

A nagy-küküllőmegyei ált. tan. egyesület központi választmánya f. év február hó 15-én d. e. 10 órakor Segesvárt az áll. leányiskola helyiségében ülés tart, melyre a v. tagok tisztelettel meghívattak.

Tárgyak:

1. Az utolsó gyűlés jkvének felolvasása.
2. A már megjelent m. földrajz ügyének végleges elintézése.
3. A III-ik egyetemes tanítói gyűlés végrehajtó bizottságának 1889 évi augusztus 20-án Bpsten tartott nagygyűlésén a megyéből részt vett tagok rövid jelentése.
4. A III-ik egyetemes t. gyűlés végrehajtó bizottságától a IV-ik egyetemes t. gyűlés tárgyában érkezett felhívásra határozat hozatala.
5. Elnöki bejelentések.
6. Indítványok.

Segesvárt, 1890. február 8-án.

Téglás István,
elnök.

Szieghárd Elek,
jegyző.

Az iskolai egészségügy és a testi nevelés. A közoktatási miniszteriumban Berzeviczy Albert államtitkár elnöklete alatt szűkebbkörű értekezlet tartatott f. hó 8-án este az iskolai egészségügy és a testi nevelés kérdésében. A közegészségügyi egyesületnek ez ügy megbeszélésére kiküldött bizottsága tartotta az értekezletet, melyre az államtitkár több szakembert is meghívott. Berzeviczy megnyitó beszédében ismertette azon mozgalmakat, melyek a testi nevelés fejlesztése s különösen az iskolai játékok nagyobb fölkarolása érdekében a külföldön megindultak s rámutatott, hogy e téren nálunk mily sok tennivaló van még. Hosszabb eszmecsere fejlődött ki ezután, melyben az államtitkáron kívül, résztvettek:

dr. Markusovszky Lajos miniszteri tanácsos, Klamarik osztálytanácsos, dr. Podor József egyetemi tanár, dr. Müller Kálmán kórházi főorvos, Porzsolt Kálmán, dr. Szuppan Vilmos, dr. Téry Ödön és dr. Finácz Ernő. A felszólalók kivétel nélkül hangsúlyozták, hogy az iskolákban az ediginél nagyobb súlyt kell fektetni a testi nevelésre, a tornatanításba több elevevést és szabadabb szellemet kell bevinni, meg kell honosítani az iskolai játékokat, az egyetemek hallgatóit a tornacsarnokokba és vívótermekbe kell csábítani s a tornatanárképzést államosítani. Nagyon fontos volt Berzeviczy államtitkárnak ama kijelentése, hogy a tornatanárképzés hiányait ismeri a közoktatási kormány is s a bajok gyökeres orvoslására a miniszteriumban az előkészületek már folynak is. A tanácskozásokat még folytatni fogják.

Közönség köréből.

Nyilvános köszönet.

A prot. jótékony nőegylet január 8-án tartott fillérestélyével egybekötött tombolához egyes tárgyakat adakoztak: Péter Mihályné, Folyovics Miklósné, Makay Viktorné, Temesvári Vilma, Russ Ambrusné, Halamka Ferenczné, Peller Márkné, Gottlieb Lipótné, Borgosné, Sift Jánosné, Bodendorf Károlyné, Becző Imréné, Barabás Károlyné, Molnár Jánosné, Leitinger Julia, Hartl Ferenczné urasszonyok, Bartha Gizella, Józsa Matild, Bauer Janka, Mika Anna, Veszprémi Ida kisasszonyok, továbbá Adler Lipót, Mika Ottokár urak és több névtelenül maradni kívánó adakozó.

A f. hó 5-én tartott fillérestély alkalmával eddig t. Csorba Sámuelné urasszony által Mester N. ur bukaresti lakos hazánkba volt szíves 2 frtot küldeni. A szíves adakozók mindannyian fogadják a nőegylet nevében szíves köszönetünket.

Brassó, 1890. február hó 10-én.

Bauer Jánosné,
elnöknő.

Balázs Péter,
jegyző.

T á v i r a t o k.

Rozsnyó, febr. 10. (Magántávirat.) Cékus István püspök temetése több ezer főre menő közönség mellett ma ment végbe. A kerület összes esperességei felügyelőik és főespereseik által voltak képviselve; jelen volt továbbá báró Prónay Dezső egyetemes fel-

ügyelő. A temetésen minden felekezet hivatalosan képviseltette magát. A katolikus püspöki székesegyház harangjainak zúgása is kísérte örök nyugvóhelyére a köztisztelőben állott főpáztort. A hallotti beszédet Farbak József nyíregyházi lelkész és kerületi főjegyző mondotta, kinek szívből jövő szavai a megszámlálhatlan közönséget könyekre fakasztották. — A temetési szertartás közel három óráig tartott. A koszorúk egész özöne fődte a ravatalt; Péchy Tamás kerületi felügyelőnek és a brassói esperességnek koszorui az oltár két oszlopán voltak elhelyezve; az utóbbinak szallagjain a következő felirat volt: „Megalkotója s első püspöke Cékus Istvánnak a brassói ág. h. ev. magyar egyházmegye.” A pótolhatlan veszteség feletti mély fájdalom az egyetlen érzés, mely a haza minden részéről ide örvényesreglettek között kifejezést nyert.

Idegen-forgalom Brassóban.

— 1890. febr. hó 10-én. —

„Európa” szálloda: Mittea Valeriu utazó Julesea. Berkovits Lázár keresk. Azuga, Weissz Bernát keresk. Bécs. Frank Hugó keresk. Prága. Abeles Gyula keresk. Budapest. Dekler Kálmán biztosít. hivatalnok Budapest.

„Bukarest” szálloda: Reis Iknác keresk. Gy.-Fehérvár. Lehmen János utazó Berlin. Seidler Miksa kereskedő Bécs. Bernlechner József keresk. Bécs. Sándor Zsigmond keresk. Bécs. Güter Sigmund keresk. Bécs. Gotz Máttyás keresk. Bécs.

„Zöldfa” szálloda: Steffo János mérnök Budapest Lichtenstein Zsigmond keresk. Bécs.

„Union” szálloda: Goldberger Rafael keresk. Plojest. Ha Károly zongora hangoló N.-Szeben.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. február hó 11-én.

Román papírpénz	à 20 frank	9-25 vétel	9-28 eladá.
„ ezüstpénz	à 20 „	9-21 „	9-25 „
Napoleon d'or (aranypénz)	„	9-38 „	9-40 „
Török lira	„	10-58 „	10-62 „
Arany	„	5-52 „	5-54 „
Orosz papírrubel	„	126.— „	128.— „

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről: Horváth László (Segesvár).
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt-Márton).
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walthér Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMEÉNYEK.

Ajánlati hirdetmény.

Az állami iskolák Brassó-belváros nagy-utczai telkének kerti helyisége ajánlati tárgyalás útján 2 évre bérbe adatik. A zárt ajánlatok f. évi február hó 25-ig az állami iskolák igazgatójához benyújtandók. a kinél a közelebbi feltételek is megtudhatók.

(46) 2—3

Az állami iskolák
gondnoksága.

Sz. 513.—1890.

Hirdetmény.

Nagy-Küküllő vármegye kőhalmi járásához tartozó Mirkvásár község tulajdonát képező „Magyar hom” nevű erdő részében 73½ hold erdőterületen 2441 m²-re becsült tölgy műfaja f. évi február hó 20-ik napján Mirkvásár község házá-nál zárt ajánlati verseny útján a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Írásbeli zárt ajánlatok 10% bánatpénzzel ellátva, az árverezés napján legkésőbb 10 óráig adandók be.

Az árverezési feltételek Mirkvásár község házá-nál az alólírt szolgabírói hivatalnál megtekinthetők.

Kőhalom, 1890. február hó 3.

A járási főszolgabíró helyett:
(43) 3—3 Boér, szolgabíró.

Sz. 1651.—1889. tllkvi.

Árverési hirdetmény kivonata.

A hosszuaszoí kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a nagy-szebeni általános takarékpénztár végrehajtónak Ludwig Márton hagyatéka és neje végrehajtást szenvedők elleni 56 frt és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a hosszuaszoí kir. jbróság területén fekvő Nagy-Ekemező község 141. számú tjkv-ben A + 2—26. rendszám alatt foglalt, s Ludwig Márton hagyatéka és neje Schüller Sofia tulajdonát képező s összesen 379 frt-ra becsült ingatlanokra az egyenkéntibecsérték, mint megállapított kikiáltásiárban az egyenkénti árverést elrendelte, és hogy ezen ingatlanok az 1890. évi márczius hó 27-ik napján délelőtt 9 órakor Nagy-Ekemező község házá-nál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Hosszuaszo, 1889. évi szept. 26.

A kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság.

(48) 1—1

Kellemen.
kir. aljbíró.

Kétszáz forint havonkénti biztos keresetet,

(33) 6—6

tőke és kockázttatás nélkül, ajánlunk solid egyéneknek, kik a törvényesen engedélyezett sorsjegyek és értékpapírok eladásával foglalkozni akarnak. Ajánlatok:

Piltzer Lajos és társa bankházhoz, Budapest, Kristóf-tér 6. sz

Nagy raktár Schroll-féle gyártmányokból

Ezennel van szerencsénk a város és vidék m. t. háziasszonyainak b. figyelmét felhívni, miszerint folyton nagy készletet tartunk raktáron Schroll féle készítményekből és pedig: Siffont minden minőségben és szélességben; elsőrendű Kretont paplanlepedőknek 156, 175 és 200 centiméter szélességben; Kreazét (viz atlan vászon) 68, 74, 78, 88, 97, 117, 156 és 175 ctm. szélességben minden minőségben; elsőrendű Domestikot (házi vászon) ágylepedőknek 117, 156, 176, 200 és 228 ctm. szélességben; óriáshegységi szőtteket minden minőség- és szélességben, stbt ered. ti gyári áron.

Midőn tisztelt vevőinket szükségleteik fedezésére szívélyesen meghívjuk, ajánljuk magunkat mély tisztelettel.

(40) 3—3

Eisenstein M. és Fiai.

Nagy raktár Schroll-féle gyártmányokból

Öltöny-szövetek

valódi gyapjúból, kitűnő
brünni gyártmányok
a legújabb színekben

a tavaszi és nyári idényre

bámulatos olcsón beszerezhetők

Frank & Pernitz

posztógyári raktárból

(35) 4—24 Brünben.

Minták bérmentve. A szabómeister urak dús tartalmu és elegáns kiállítású mintakönyveinket eredeti gyáriárakon kapják.

Nagy raktár egyenruhák szöveteiből és kir. államhivatalnokok, torna- és tüzoltó-egyletek, stb. stb. számára.

Pontos és solid teljesítése minden megbízásnak, csak utánvét mellett vagy az összeg előleges beküldése ellenében.

Levelezés minden nyelven.

HIRDETÉSEK

felvételnek

a kiadó-hivatalban.

Minden dohánytöszdében és diszáru-üzletben.

A legjobb szivarka-papír

LE HOUBLON

FRANCOIA GYÁRTMÁNY
CAWLEY ÉS HENRY-TÖL
PARISBAN
1889 - IKI PÁRISI VILÁGKIÁLLÍTÁS EZÜST-ÉREM.

Főraktár: KANITZ OTTÓ és társai BECSBEN.

(47) 1—26